

15. Snart döde i längliga tider;
16. Snart döde i längliga tider;
17. Snart döde i längliga tider;
18. Snart döde i längliga tider;
19. Snart döde i längliga tider;
20. Snart döde i längliga tider;
21. Snart döde i längliga tider;
22. Snart döde i längliga tider;
23. Snart döde i längliga tider;
24. Snart döde i längliga tider;
25. Snart döde i längliga tider;
26. Snart döde i längliga tider;
27. Snart döde i längliga tider;
28. Snart döde i längliga tider;
29. Snart döde i längliga tider;
30. Snart döde i längliga tider;
31. Snart döde i längliga tider;
32. Snart döde i längliga tider;
33. Snart döde i längliga tider;
34. Snart döde i längliga tider;
35. Snart döde i längliga tider;
36. Snart döde i längliga tider;
37. Snart döde i längliga tider;
38. Snart döde i längliga tider;
39. Snart döde i längliga tider;
40. Snart döde i längliga tider;
41. Snart döde i längliga tider;
42. Snart döde i längliga tider;
43. Snart döde i längliga tider;
44. Snart döde i längliga tider;
45. Snart döde i längliga tider;
46. Snart döde i längliga tider;
47. Snart döde i längliga tider;
48. Snart döde i längliga tider;
49. Snart döde i längliga tider;
50. Snart döde i längliga tider;
51. Snart döde i längliga tider;
52. Snart döde i längliga tider;
53. Snart döde i längliga tider;
54. Snart döde i längliga tider;
55. Snart döde i längliga tider;
56. Snart döde i längliga tider;
57. Snart döde i längliga tider;
58. Snart döde i längliga tider;
59. Snart döde i längliga tider;
60. Snart döde i längliga tider;
61. Snart döde i längliga tider;
62. Snart döde i längliga tider;
63. Snart döde i längliga tider;
64. Snart döde i längliga tider;
65. Snart döde i längliga tider;
66. Snart döde i längliga tider;
67. Snart döde i längliga tider;
68. Snart döde i längliga tider;
69. Snart döde i längliga tider;
70. Snart döde i längliga tider;
71. Snart döde i längliga tider;
72. Snart döde i längliga tider;
73. Snart döde i längliga tider;
74. Snart döde i längliga tider;
75. Snart döde i längliga tider;
76. Snart döde i längliga tider;
77. Snart döde i längliga tider;
78. Snart döde i längliga tider;
79. Snart döde i längliga tider;
80. Snart döde i längliga tider;
81. Snart döde i längliga tider;
82. Snart döde i längliga tider;
83. Snart döde i längliga tider;
84. Snart döde i längliga tider;
85. Snart döde i längliga tider;
86. Snart döde i längliga tider;
87. Snart döde i längliga tider;
88. Snart döde i längliga tider;
89. Snart döde i längliga tider;
90. Snart döde i längliga tider;
91. Snart döde i längliga tider;
92. Snart döde i längliga tider;
93. Snart döde i längliga tider;
94. Snart döde i längliga tider;
95. Snart döde i längliga tider;
96. Snart döde i längliga tider;
97. Snart döde i längliga tider;
98. Snart döde i längliga tider;
99. Snart döde i längliga tider;
100. Snart döde i längliga tider;

23. "Jag skall, ryter Grefven, ej släcka min hand,
"Ej uslingens blod vill jag tömma.
"Han tändt hos min maka sin brottsliga brand,
"Han slitit den husliga sällhetens band,
"I mågen emellan oss dömma."
24. Och nu de en wildhäst framföra i hast,
Des jersmida fjettrar man lofar.
Wid swansen de binda ung Fridolin fast,
Och djuret flyr bort med sin owana last
Och den emot klipporna krosar.
25. An Wolmar ej mättat sitt hämdebegär,
Nu söker han endast sin maka.
Hon önskar, hon fruktar en ankomst så fär;
Med tårar och klappande hjerta det är,
Hon ser honom komma tillbaka.
26. Han tror, då han finner i gråt henne sänkt
Att Fridolin gör henne smärta;
"Att," säger han spefullt, "den ring jag dig skänkt,
"Den har du wäl ofta med tårar bestänkt,
"Och bär den wäl än wid ditt hjerta?"
27. "Wid återföreningens glädje gif den
"Som pant af din trohet mig åter,"
"Att," snyftar hon, "du kan ej få den igen:
"En korp röfwat bort den ifrån mig, min Wän,
"Och denna förlust jag begråter."
28. Af ursinnig wrede nu skälfver hans kropp;
Ett ögonblick han sig besinnar,
Sen tog han på jettestark arm, henne opp
Och upp med den arma på wårdtornet lopp
Och sköt henne öfwer des tinnar!
29. "Här," ropar han, "tag för den ed du mig bjöd,
"Den lön du dig sjelf welat gömma.
"Med ringens förlust har du tecknat din död:
"Här himlen skall skänka dig stenar till bröd
"Och blod till den dryck du får tömma."
30. Då han henne släppte, så ängsligt hon qwed,
Men sen ingen jemmer man hörde,
Ty Himmelen bistod den arma, som led,
Och englarna buro så lätt henne ned,
Att knappast hon stenarne rörde.
31. Hon wafnar — och sig i ett bräddjup hon ser,
Och allt henne synes en gäta.
Med rysning hon mins, hwem som stött henne ner,



Den Första:

Balladen och Romanzen.

Alonzo den Tappra och Skön Imogine.

En Krigsman så bold och en Fröken så grann,
De suto tillhop i det gröna,
De sågo med ömma begär på hwarann.
Alonzo den tappra, — så kallades han,
Och hon, Imogine den sköna.
2. "Att!" suckade han, "ack, i morgon jag går
I fremmande länder att strida.
Snart rinne för mig mer ej saknadens tår,
En rikare friares hetsning då får,
Och han får mitt rum wid din sida."
3. "Tyft, grymme! Tyft grymme!" war Imogines svar,
"Och upphör att orätt mig göra!
"Den heliga Jungfrun till vittne jag tar,
"Att, lefwer du; dö du; — min hand, mina dar
"Blott dig — eller ingen, tillhöra."
4. "Om nånsin begärets och sáfängans bud
"Mig från min Alonzo förleder;
"Mitt högmöd, min salskhet, dem straffe då Gud!
"Din wålnad hos mig, i min brudliga skrud,
"Då satte sig, — fordr tillbaka sin brud,
"Och rycke i grafven mig neder!"
5. Den tappra sig slet från den sköna i gråt,
Och drog till de heliga landen;
Men knappt årets tider följt solhwarfvet åt,
Så kom en Baroni uti lysande ståt,
Och tillböd åt Imogine handen.
6. Hans skänker, hans guld, hans förledande stik
Snart kommo des eder att wackla.
Han störde des hjerna, han tjuvste des blick,
Des skofriga hjerta i snaran han fick,
Och snart tändes brölloppets sackla.

23. "Jag skall, ryter Grefven, ej släcka min hand,
"Ej uslingens blod vill jag tömma.
"Han tändt hos min maka sin brottsliga brand,
"Han slitit den husliga sällhetens band,
"I mågen emellan oss dömma."
24. Och nu de en wildhäst framföra i hast,
Des jersmida fjettrar man lofar.
Wid swansen de binda ung Fridolin fast,
Och djuret flyr bort med sin owana last
Och den emot klipporna krosar.
25. An Wolmar ej mättat sitt hämdebegär,
Nu söker han endast sin maka.
Hon önskar, hon fruktar en ankomst så fär;
Med tårar och klappande hjerta det är,
Hon ser honom komma tillbaka.
26. Han tror, då han finner i gråt henne sänkt
Att Fridolin gör henne smärta;
"Att," säger han spefullt, "den ring jag dig skänkt,
"Den har du wäl ofta med tårar bestänkt,
"Och bär den wäl än wid ditt hjerta?"
27. "Wid återföreningens glädje gif den
"Som pant af din trohet mig åter,"
"Att," snyftar hon, "du kan ej få den igen:
"En korp röfwat bort den ifrån mig, min Wän,
"Och denna förlust jag begråter."
28. Af ursinnig wrede nu skälfver hans kropp;
Ett ögonblick han sig besinnar,
Sen tog han på jettestark arm, henne opp
Och upp med den arma på wårdtornet lopp
Och sköt henne öfwer des tinnar!
29. "Här," ropar han, "tag för den ed du mig bjöd,
"Den lön du dig sjelf welat gömma.
"Med ringens förlust har du tecknat din död:
"Här himlen skall skänka dig stenar till bröd
"Och blod till den dryck du får tömma."
30. Då han henne släppte, så ängsligt hon qwed,
Men sen ingen jemmer man hörde,
Ty Himmelen bistod den arma, som led,
Och englarna buro så lätt henne ned,
Att knappast hon stenarne rörde.
31. Hon wafnar — och sig i ett bräddjup hon ser,
Och allt henne synes en gäta.
Med rysning hon mins, hwem som stött henne ner,